

(0/38)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

DE DIJOURS A DIJOURS

Ab las Corts tancadas, y 's diu que ho estarán fins al 25 del corrent mes, la política treballa per dintre.

Esbatega encare la qüestió de la esquadra, que

molt bé podria ser que ocasionés el naufragi del capitá Maura y de tota la tripulació. Ja 's diu que hi ha ministre que no está conforme en plantejarla... y en aquestes coses ja se sab: per un punt s'escorra la mitja.

Com si no bastés aquest motiu, n'hi ha un altre tant ó més perillós: el nomenament del pare Nozaleda, el D. Oppas de la *débaule* filipina, pera l'arquebisbat de Valencia. De tots els confins d'Espanya ha brotat un crit de indignada protesta... y en Maura, qu' en veritat no las té totes, per no haver sabut preveure la sarracina que s' anava á armar, procura sortirse del pas fingint una gran extranyesa. — ¡Ves de qué s' ocupa l' opinió!... — diuhen qu' exclama. — ¡Com si al país no hi hagués altres assumptos més dignes de preocupar-lo!

¡Y tants com n'hi ha! Pero tots se resumen en un mateix: tots venen á

dir que aixó no té cura, que aixó no pot durar; y aquesta convicció cada dia més forta y més imperiosa se vá apoderant de la conciencia nacional.

De manera que ja tenim tela tallada per quan tornin á obrirse las Corts. De nou se posará de relleu la irremediable impotencia dels partits monárquichs.

El viatge de n Canalejas á Barcelona no donará resultats polítichs. La colla fusionista está partida pel mitj, y per aquest costat no agafará peix l' ajudant de la política de n Montero Ríos. Y menos encare n' ha d' agafar en els mars republicans. La massa popular, ben acompanyada per una bona part de la classe mitja y per significadas figuras de las esferas intelectuals, no está per barrejas ni mescolanzas monárquicas democráticas. L' ensaig vá efectuar-se en temps de D. Amadeo de Saboya, qu' era un rey democrata pel seu origen y pels seus sentiments personals, y ab tot vá fracassar. ¿Cóm es pos-

sible que surti bé ab l' actual monarquia, presonera de guerra del clericalisme?

Res hem de dir respecte tres ó quatre discòls que 's complaühen impossibilitant la formació de la majoria republicana dintre del Ajuntament de Barcelona.

A las claras fan el joch dels reaccionaris y dels catalanistas, que 's desviuhen per engrunar el poderós bloc republicá. Pero al secundar aquests desiguis, treballan contra si mateixos.

La massa cada dia més forta, més robusta y més disciplinada, 'ls donará 'l seu merescut.

Aixís com diu l' adagi: «Una flor no fá estiu», ara 's demostrará que tres ó quatre insensats no fan manicomi.

El que no sigui bó per casat que no enganyi á la dona. El que no sigui bó per republica que no enganyi á la República.

PEP BULLANGA

Del enemich el consell

—Creume, Nozaleda, entórnate'n, que per aquest camí hi pendrias mal.

De viatge

—¿Encare no baixan aquests senyors?

trons simpatisarien ab un acte tan noble, suavisant en part las relacions entre capital y treball, cosa que tanta falta fá pera la prosperitat y 'l benestar de Catalunya.

Puch anar equivocac ab tan gran idea, pero no 'm dono per vensut, puig encare que no 's realisi aquest her mós projecte m' honoraré en haver cooperat ab lo qu' hi pogut per tan santa causa, puig un esfors suprem se ne cessa per anar á rescatar á aquells desgraciats fills que allá á Filipinas sols deuben desitjar la mort, privats com están de veure terra espanyola, ahont els esperan las mans dels amichs, l' amor de la promesa, els llabís y brassos dels seus estimats pares.

ISIDRO CREUS PALOMA

Creu-alta 6 de janer de 1904

L govern ha acordat nomenar senador vitalici al nostre Eminentíssim, el qual ocuparà la vacant que va deixar al morir el Sr. Navarro Rodrigo.

Ab lo qual resultarà qu' un liberal com era 'l difunt será substituït per un cardenal partidari de la fórmula de Mossén Sardá y Salvany: «El liberalismo es pecado.»

Ab la marxa que ha emprés el govern no 's pot negar que anem avansant á marxes dobles pel camí de l' emancipació dels esperits y l' europeisació d' Espanya.

Pero escoltin.

¿No deyan que l' Eminentíssim estava tan ocupat? ¿No fou en virtut de aquestes ocupacions absorbents que se 'l afavorí ab el nomenament de un bisbe auxiliar?

¿Donchs que succeirà ara si á las ocupacions ordinarias se li agregan las que li imposi l' exercici del seu càrrech en el Parlament? ¿Será precis nomenar-li un segon bisbe auxiliar?

¿Mare de Deu, y que costan de mantenir els cardenals, y aixó que á primera vista sembla que sols haurian de viure d' escayola!

Apropósit de un viatge de instrucció que han d' emprendre 'ls nostres barquinyols, diu un periódich: «Han limpiado fondos los destroyers, Terror y Proserpina y el crucero Extremadura.»

Potser sí que sigui veritat que hajan limpiado fondos.

¿Pero quin viatge poden fer, nets de fondos, es á dir: sense una malla?

Srs. regionalistas: ¿volen dirme á qué venen els escarafalls que varen fer al suposar que 'l Sr. Boladeres, alcalde de R. O. de Barcelona havia votat ab els republicans, al efectuarse la elecció dels tinentes d' alcalde?

Encare que hagués sigut aixís: dat que 'l Sr. Boladeres no té un sol correligionari seu en el Consistori ¿qui li podia impedir que fes lo que fan tots els arcaaldes imparciais, es á dir: votar ab la majoria?

Mes valdria, incomparables perdigots, qu' en lloch de dedicarvos á veure la palla en l' ull del vehi, vos cuydessiu de contemplar la viga que teniu en el propi.

Y no una sola n' hi teniu, sino dugas. Una en l' ull de Manresa, y l' altre en l' ull de Sant Feliu de Llobregat. En aquestas poblacions s' han adjudicat dugas varas de arcalde de R. O., á dos regidors regionalistas, á pesar de que ni l' un, ni l' altre tenen majoria ni molt menos en la corporació municipal qu' están cridats á presidir.

Aquestas dugas varas ja no son primas com pallas, sino pel contrari, groixudas com vigas. Perque aixó de parlar tot el sant dia contra el tirano, y admetre luego 'ls seus favors, es ferse mereixedor de la serenata de pitos que tant els vehins de Sant Feliu com els de Manresa han dedicat als seus arcaaldes.

Segons sembla el famós pare... ó tío Nozaleda no s' atreueix á pendre possessió del arquebisbat de Valencia.

Y no perque fassi cas dels atachs que se li dirigeixen.

Segons bonas referencias no hi va perque si bé 'ls cacaus li agradan molt, en cambi las xufas no li agradan gens.

Y ab motiu de aquest fracás, y perque quan se presentí un'altra ganga no se li enredí 'l marro, fins, s' assegura, que ha decidit á cambiar d' apellido.

En lloch de Nozaleda, 's farà dir No-se-le-dá.

En Gasset tenia la deria de fer camins vehinals, y alguns, bé ó malament, se 'n havian comensat.

Ha vingut l' Allende Salazar, y de bonas á primeras ha manat suspendre totas las obras.

Y com la major part de aquestas se feyan sobre camins vells, alguns dels pobles, á causa dels moviments de terras ara han quedat sense comunicació. Simbólich y significatiu. Perque aixís son els governs de la monarquia: empenyats en deixar sempre al poble sense camí.

Ha vingut en Canalejas á Barcelona y quina diferencia de l' última vegada que hi va venir!

Llavors s' havia separat de 'n Sagasta, proclamant tendencias anti-clericals, y 'l poble li preparava una demostració tan extraordinaria, que 'l govern se va determinar á disoldre-la á tiros y á cargas de caballeria.

En cambi, avuy, després de tirar per la borda, aquellas tendencias anti-clericalistas, ha vingut com á membre de un partit que aspira á la possessió del poder, quan á palacio 'ls diguin:—Apa noys, ja poden sentarvos á taula.

Y ningú, mes que quatre amichs desitjosos de tenir plat en el fartori, va acudir á rébrer.

Aixó li ensenyará lo incompatibles que son á Espanya la monarquia y la democracia. Quan mes els politichs s' acostan al trono, mes se separan del poble.

Davant de la glacial actitud del poble, en Canalejas ha apelat al recurs de las habilitats, dihent que 'l seu viatge á Barcelona no té cap fi polítich, responnent tan sols al propósit de pendre part en el Congrés dels Amichs de la Ensenyansa.

Podrá ser tal com ell diu; pero haurá de confessar el congressista Canalejas, que tan bon punt baixat del tren, ja va rebre la primera lliçó.

Y ja pot anar ben tranquil al Congrés dels Amichs de la Ensenyansa; ja l' han instruhit.

Per haver interromput á un dels oradors, els repatriats van acordar suspendre el meeting de propa ganta, que davant de una immensa concurrencia, s' estava celebrant dimecres en la *Fraternitat republicana*.

La interrupció se va fer, al parlar l' orador del nomenament de 'n Nozaleda.

Es natural: está destinat á administrar els últims sacraments al govern, y en Maura no vol que l' ataquin.

Al ministré de Marina que no es pare ni avi de la patria, tractan d' elegirlo senador per Lleyda.

Sens dupte perque defensi 'ls interessos marítims

de aquella provincia, que si no té ni un centímetro de costa, conta en cambi ab molts ports als Pirineus.

Y alguna cosa pot fer, per correspondre, dintre del seu càrrech, á la confiança dels seus electors. Preguntan que? Senzillament, crear á Lleyda el cos de mossos de la *Esquadra*.

L' *Esquadra*... cosa de mar!

Vels'hi aquí un petit párrafo del discurs pronunciat per en Salmerón á Alcázar de San Juan, en el qual se sintetisan de una manera admirable 'ls propósits del partit republicá en lo relatiu al cumpliment de las aspiracions de las classes obreras:

«La qüestió social—va dir—será regulada per la República en termes de prudencia, sobre la base de la justicia, de tal manera que 's pugui dir:—«Obrers: el vostre dret al treball val tant per lo menos com el dret á la propietat.»

Aquesta fórmula tan concisa tanca el germen de tot un mon nou de redempció humanitaria, de progrés y de justicia.

Caballers: Dos de V., ¡Hola Calderé de V.!, J. Ll. de Vilasar, Rato, B F B., J. Gispert Maimó, H. Canellas, En Cieu Sabaté, Glóbulus y Xarrapeta: Naranjas.

Caballers: F. Joanet, Antón Cararach, Un taper de Cassá, Genaro y Nozaleda Petit; Préssecs.

Caballers: Paco Fabrés: Es lo mes dolent que havém llegit en lo que va d' any.—Juanito Baldrich: Si no estés tan plagat d' erros ortográfichs, ens atreviriam á llegirho.—A. Doria: Moltes mercés. Entra en cartera.—E. Moles: Per mica que 's pugui aprofitar alguna cosa... ja no sab.—Coil lons: Els cantars no serveixen.—Francisco Llenas: ab molt de gust ho hauriam fet; pero el número estava compaginat feya días.—Conrado Cincea: Si que no es de desgraciats; ni la xicota l' estima, ni li publican las sevas elocubracions.—Lluís G Salvador: Rebut l' original, y gracias.—Antonio Santacana: L' epígrama es massa modernista.—M. Ateo: Els versos de vosté ho son poch.—Andrésito: Moltes gracias y endavant!—M. T. F., M. S., F. R. J. U., R., E. P., y M. J. K.: No insertém las cartas que 'ns remeten per distints motius.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.